

Ni la pluja s'ho va voler perdre

El cel es va convertir en el veritable protagonista en els prolegòmens de l'enfrontament que els dos representants gironins a segona divisió A disputaven a l'estadi Palamós-Costa Brava. En el trajecte que els aficionats blanc-i-vermells van haver de fer fins a la vila de Palamós, l'aiguat, precisament entre les localitats de Cassà de la Selva i Llagostera, era de les que feien passar totes les ganes d'anar a veure futbol. Per descomptat, tot això, als més fidels, no els va inquietar per res. Cap ruixat ni previsió catastrofista dels serveis meteorològics de Catalunya va frenar els cinc-cents aficionats del Girona presents a les graderies, que es van fer sentir durant tot el matx. Resant per evitar que la pluja no arribés a Palamós, el sol va imposar-se a poc a poc per rebre la sortida dels jugadors. I és que amb la pilota en joc, el clima passaria a ser el més secundari per a tots els aficionats presents a les graderies. Abans de tot això però, el Llagostera va recordar les arrels del seu projecte, la seva història més recent, amb el minut de silenci en memòria del doctor Pompeu Pascual, soci d'honor del club. Les dues aficions van respectar l'acte d'honor pactat entre els dos clubs, deixant de banda qualsevol rivalitat i la fredor de l'ambient es va imposar entre els assistents. Cuidant els detalls, la presidenta del club llagosterenc, Isabel Tarragó, va entregar un ram de flors a la senyora del desaparegut Pascual, un element clau per explicar la història del futbol a la petita localitat del Gironès. Ja amb la pilota en joc, les dues aficions van iniciar els seus càntics més habituals amb els llagosterencs, això sí, equipats amb uns aplaudidors gairebé idèntics que els gironins van fer servir en el duel català contra el Nàstic –fins i tot amb el mateix patrocinador–. Sorollosos però tímids, com de costum, els blaugrana van demostrar tenir fe i esperança en l'equip, un fet gens fàcil tenint en compte la posició en la taula de l'equip dirigit per Oriol Alsina. Des de la zona de preferent, en el lloc habilitat per a les aficions visitants, i el gol de l'avinguda Catalunya, obert per primera vegada aquesta temporada per als espectadors blanc-i-vermells que vessaven de la seva zona, l'energia era una altra. Ja d'inici, des del sector més animat de l'afició del Girona format per penyistes dels Joves GFC i els Jandristas es va desplegar una pancarta amb el lema “sempre defensarem els colors que al cor portem”, una declaració d'intencions per al que quedava de partit. El xiulet del col·legiat assenyalant el descans va fer aturar l'esfèrica, però no els núvols amenaçadors, que van començar a agafar posicions. La pluja va decidir no perdre's el duel i va fer acte de presència just iniciada la segona meitat. En forma de calabruix, els aficionats dels gols i preferent no es van moure dels seients, en un acte d'heroïcitat de tots, i és que, el millor, per als aficionats del Girona, havia d'arribar. El col·legiat va assenyalar penal en una acció dubtosa que va encendre els ànims d'uns llagosterencs que no es creien com volava un punt –igualment innecessari– en un partit en què s'havien deixat la cara. Que li ho diguin a René, protagonista d'una topada amb Mata, l'altre futbolista amb un paper destacat en el desenllaç, com el de Granell, l'executor del penal.

Amb la pilota en joc, el clima va passar a ser l'element més secundari per a tots els seguidors

Sorollosos, però tímids com de costum, l'afició blaugrana va demostrar tenir fe i esperança

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 28-02-2016 Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/945475-ni-la-pluja-sho-va- voler-perdre.html>